

стандартизації ризик-менеджменту та національні реалії та розробити національний стандарт, адже як зазначалося таке управління має бути адаптовано для кожної системи індивідуально. Врахування міжнародного стандарту ISO 31000 вже значний крок до вирішення цього питання.

Щодо принципів слід зазначити, що на практиці принципи є першоджерелом, яке формує певні зв'язки та відношення, і, відповідно, закономірності. Система принципів управління ризиками в органах публічної влади складається з двох рівнів: системні принципи, що обумовлені загальносистемними чинниками і процесами, і специфічні, які визначаються специфікою та основними цілями управління ризиками.

Список використаних джерел:

1. Івченко І.Ю. Моделювання економічних ризиків і ризикових ситуацій. Київ. Центр учбової літератури. 2007. 344 с.
2. Білявська О. Міжнародні стандарти управління ризиками. *Управління сучасним містом*. 2008 р. № 1-4/1-12 (29-32). С. 50–54.
3. Михно П. Державне управління ризиком як механізм мінімізації невизначеності. *Збірник наукових праць НАДУ при Президентіві України*. 2012 р. Вип. 2. С. 90–100.
4. Білявська О. Б. Концептуальні принципи управління ризиками в державному управлінні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2010. № 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=147> (дата звернення 17.02.2021)

Подольська А.А.

*аспірантка кафедри адміністративного і фінансового права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ МЕТОДУ ПОДАТКОВОГО РЕСКРИПТУ В УКРАЇНІ

Одним із важливих завдань податкового контролю є попередження порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи. Саме превентивність

податкового контролю може забезпечити наповненість державного бюджету за рахунок вчасно справлених податків та зборів, а також зменшить кількість санаційних стягнень з суб'єктів оподаткування, зумовлених недотриманням ними податкового законодавства та збільшить кредит довіри до податкових органів.

Одним із методів превентивного контролю, що широко використовуються у контрольно-перевірочному процесі розвинутих країн світу, є «*rescript fiscal*». На доцільність впровадження даного методу неодноразово наголошували українські вчені.

Податковий рескрипт дає платнику податків право направити у податковий орган попередній запит про правомірність угоди, яку він має намір укласти, і в письмовій формі отримати консультацію до укладення контракту [3, с. 236]. Діючи в рамках такого висновку, платник звільняється від можливої відповідальності за податкове правопорушення. Данна процедура має на меті попередження зловживань та протиправних дій з боку суб'єктів оподаткування.

Так у Франції, відповідно до законодавства, в разі потреби ви можете отримати «*Le rescrit fiscal*» – це відповідь адміністрації на питання про тлумачення податкового тексту (питання про законодавство) або про тлумачення вашої фактичної ситуації щодо податкового законодавства. Ця процедура відкрита для всіх, незалежно від того, чи є ви професіоналом, приватною особою, асоціацією або місцевим органом влади. Процедура стосується всіх податків, мит і податків у Загальному податковому кодексі цієї держави [1]. Наприклад, ви можете запитати, чи дозволяє ваша ситуація скористатися зниженням податку. На відповідь доведеться чекати протягом трьох місяців з моменту отримання вашого запиту або, в разі неповного запиту, з моменту отримання запитаної додаткової інформації. У випадку якщо ви згодні з відповіддю податкової адміністрації, ви можете запросити повторний розгляд вашого запиту. Вказане рішення зобов'язує адміністрацію не ставити під сумнів вашу податкову ситуацію, якщо ви виконуєте наступні 3 умови: ви стежите за позицією або вказівками, повідомленими адміністрацією; ви сумлінні, тобто

надали адміністрації всю інформацію, що дозволяє їй прийняти обґрунтоване рішення; ваша ситуація ідентична тій, по якій адміністрація зайняла позицію [2].

Аналізуючи текст Податкового кодексу можна дійти висновку, що правова основа подібної процедури закріплена у вітчизняному законодавстві. Платник податків має право отримати індивідуальну податкову консультацію. Консультацією є роз'яснення контролюючого органу, надане платнику податків щодо практичного використання окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючий орган, та зареєстроване в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій. Заява на отримання консультації розглядається протягом двадцяти п'яти днів з можливістю подовження строку ще на п'ятнадцять днів. Консультація підлягає оскарженню в судовому порядку. Платник податків, що діє відповідно до індивідуальної податкової консультації наданої йому у письмовій формі, не може бути притягнений до відповідальності [4].

Індивідуальний підхід уповноваженого органу при тлумаченні податкового законодавства у кожній конкретній ситуації зумовлюється судовою практикою. Так, виходячи з правових позицій Верховного Суду України, зокрема сформованих у постанові від 28.01.2020 р. у справі №804/8131/16, постанові від 06.05.2020 у справі №826/27228/15 та постанові від 18.05.2020 у справі №810/2842/16, текст індивідуальної податкової консультації не може складатись лише з послідовного цитування законодавства, повинно міститися обґрунтування застосування правових норм з урахуванням потреби їх застосування в фактичній ситуації та висновок з питань їх практичного застосування, а також не повинні створюватися додаткові обов'язки для платника податків [5,6,7].

Список використаних джерел:

1. Le rescrit fiscal. URL:<https://www.impots.gouv.fr/portail/professionnel/le-rescrit-fiscal> (дата звернення 12.02.2021).

2. Qu'est-ce-que le rescrit fiscal? URL: <https://www.douane.gouv.fr/fiche/le-rescrit-fiscal> (дата звернення 12.02.2021).

3. Мельник М.І., Лещух І.В. Податковий контроль в Україні: проблеми та пріоритети підвищення ефективності: монографія. Львів: ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України», 2015. 330 с.

4. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#n929> (дата звернення 12.02.2021).

5. Постанова Верховного Суду України від 06.05.2020 у справі №826/27228/15 URL: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/89111991> (дата звернення 10.02.2021).

6. Постанова Верховного Суду України від 18.05.2020 у справі №810/2842/16, URL: https://protocol.ua/ua/postanova_kas_vp_vid_18_05_2020_roku_u_spravi_810_2842_16/ (дата звернення 10.02.2021).

7. Постанова Верховного Суду України від 28.01.2020 у справі №804/8131/16 URL: <https://verdictum.ligazakon.net/document/87268506>

Постільга І.В.

*здобувачка І-го курсу магістратури
судово-адміністративного факультету*

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕВІРОК ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ ЮСТИЦІЇ СТАНУ ДОДЕРЖАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА АДМІНІСТРАЦІЯМИ МОРСЬКИХ ПОРТІВ

Діяльність морських портів завжди перебуває під пильним наглядом і увагою державних органів виконавчої влади. Це пов'язано з тим, що морські порти є важливим елементом зовнішньої торгівлі держави, портова діяльність є стратегічно важливою для прибережних країн у реалізації функцій держави, національної, митної, морської та прикордонної політики, у забезпеченні економічного розвитку країни та займанні гідного місця державою на міжнародній політичній арені.

Особливості створення та функціонування Державного підприємства «Адміністрація морських портів України» та його